

Poglavlje 28

Γοργίου Ἐλένης ἐγκώμιον 11, 13

O autoru

Gorgija (Γοργίας), grčki retor iz Leontina na Siciliji (oko 485. – oko 380. pr. Kr.), uz Protagoru najugledniji sofist. Kao poslanik Sirakuze 427. pr. Kr. došao je u Atenu, gdje je osnovao i vodio školu govorništva; među njegovim učenicima bio je i Izokrat. Umro je u dubokoj starosti u Tesaliji, na dvoru tiranina Jazona iz Fere.

Gorgija, veliki inovator retoričke prakse, artificijelnim je i intelektualističkim stilom začetnik antičke umjetničke proze. Naglašena ritma, rima, asonancija, simetričnih članaka (κῶλα), bogati antitezama, paralelizmima, metaforama i igrama riječi, njegovi tekstovi stoje između proze i poezije. U skladu sa sofističkim učenjima, Gorgija demonstrira neograničenu moć riječi, čak i onkraj racionalnog uvjeravanja.

O tekstu

Uz nekoliko ulomaka, sačuvana su samo dva Gorgijina djela: *Pohvala Helene* i *Obrana Palameda*. U *Pohvali Helene* Gorgija preuzima temu kojom se već bavio Stezihor (VII./VI. st. pr. Kr.) u *Palinodiji* (*Opozivnoj pjesmi*) te dokazuje nevinost mitske ljepotice; njezin su odlazak u Troju prouzročili sudbina, bogovi, Parisove zavodljive riječi.

Pročitajte naglas grčki tekst.

Gorg. Helenae encomium Fr. 11. 13

Ἵτι μὲν οὖν φύσει καὶ γένει τὰ πρῶτα τῶν πρώτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἢ γυνή περὶ ἧς ὅδε ὁ λόγος, οὐκ ἄδηλον οὐδὲ ὀλίγοις.

δηλον γὰρ ὡς μητρὸς μὲν Λήδας, πατρὸς δὲ τοῦ μὲν γενομένου θεοῦ, λεγομένου δὲ θνητοῦ, Τυνδάρεω καὶ Διός, ὧν ὁ μὲν διὰ τὸ εἶναι ἔδοξεν, ὁ δὲ διὰ τὸ φάναι ἠλέγχθη, καὶ ἦν ὁ μὲν ἀνδρῶν κράτιστος ὁ δὲ πάντων τύραννος.

ἐκ τοιούτων δὲ γενομένη ἔσχε τὸ ἰσόθεον κάλλος, ὃ λαβοῦσα καὶ οὐ λαθοῦσα ἔσχε· πλείστας δὲ πλείστοις ἐπιθυμίας ἔρωτος ἐνειργάσατο, ἐνὶ δὲ σώματι πολλὰ σώματα συνήγαγεν ἀνδρῶν ἐπὶ μεγάλοις μέγα φρονούντων, ὧν οἱ μὲν πλούτου μεγέθη, οἱ δὲ εὐγενείας παλαιᾶς εὐδοξίαν, οἱ δὲ ἀλκῆς ἰδίας εὐεξίαν, οἱ δὲ σοφίας ἐπικτήτου δύναμιν ἔσχον· καὶ ἦκον ἅπαντες ὑπ' ἔρωτός τε φιλονίκου φιλοτιμίας τε ἀνικῆτου. ὅστις μὲν οὖν καὶ δι' ὅτι καὶ ὅπως ἀπέπλησε τὸν ἔρωτα τὴν Ἑλένην λαβῶν, οὐ λέξω· τὸ γὰρ τοῖς εἰδόσιν ἅ ἴσασι λέγειν πίστιν μὲν ἔχει, τέρψιν δὲ οὐ φέρει. τὸν χρόνον δὲ τῷ λόγῳ τὸν τότε νῦν ὑπερβάς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ μέλλοντος λόγου προβήσομαι, καὶ προθήσομαι τὰς αἰτίας, δι' ἃς εἰκὸς ἦν γενέσθαι τὸν τῆς Ἑλένης εἰς τὴν Τροίαν στόλον.

Analiza i komentar

Ὅτι μὲν οὖν
 φύσει καὶ γένει
 τὰ πρῶτα
 τῶν πρώτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν
 ἢ γυνή
 περὶ ἧς
 ὅδε ὁ λόγος,
 οὐκ ἄδηλον
 οὐδὲ ὀλίγοις.

Ὅτι veznik uvodi zavisnu izričnu rečenicu; § 467

μὲν οὖν kombinacija čestica označava prijelaz na novu misao: onda...

φύσει καὶ γένει § 165, § 153; *dativus respectus*, Smyth 1516

τὰ πρῶτα § 373; § 223; sc. ἐστι (imenski predikat); slaže se (smislom) s ἢ γυνή

τῶν πρώτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν § 149, § 223, § 122; dijelni genitiv uz kopulativne glagole § 396

ἡ γυνή § 122

περὶ ἧς § 433; § 215; prijedložni izraz s odnosnom zamjenicom (antecedent γυνή) uvodi zavisnu odnosnu rečenicu; ujedno je dio imenskog predikata (uz izostavljenu kopulu ἐστί)

ἔδε ὁ λόγος § 213, § 82

ἄδηλον § 106; izostavljena je kopula, οὐκ ἄδηλόν ἐστί; ovo je glavna rečenica (zavisna je u inverziji); misao se iskazuje objema negacijama: οὐκ ἄδηλόν ἐστί οὐδὲ ὀλίγοις (litota)

ὀλίγοις § 103

δῆλον γὰρ ὡς

μητρὸς μὲν

Λήδας,

πατρὸς δὲ

τοῦ μὲν γενομένου θεοῦ,

λεγομένου δὲ θνητοῦ,

Τυνδάρεω καὶ Διός,

ῶν

ὁ μὲν

διὰ τὸ εἶναι ἔδοξεν,

ὁ δὲ

διὰ τὸ φάναι ἠλέγχθη,

καὶ ἦν

ὁ μὲν

ἀνδρῶν κράτιστος

ὁ δὲ

πάντων τύραννος.

δῆλον § 103; izostavljena je kopula, δῆλόν ἐστί

γὰρ čestica najavljuje iznošenje dokaza ili uzroka prethodne tvrdnje: naime...; § 517

ὡς veznik uvodi zavisnu izričnu rečenicu; § 467

μητρὸς μὲν..., πατρὸς δὲ koordinacija s pomoću (suprotnih) čestica μὲν... δὲ...

μητρὸς sc. ἦν

μητρὸς Ἀήδας § 148; § 90; Ἀήδα, ας, ἡ iako je *α impurum*

πατρὸς § 148; subjektni ili posvojni genitiv, § 393

τοῦ μὲν γενομένου... λεγομένου δὲ... koordinacija s pomoću (suprotnih) čestica μὲν... δὲ...

γενομένου γίγνομαι postati, biti; g. sg. m. r. ptc. aor. (med.); ovdje „pravog”, u suprotnosti s λεγομένου

θεοῦ § 82

λεγομένου λέγω nazivati, imenovati; g. sg. n. ptc. prez. medpas.; ovdje „navodnog”, u suprotnosti s γενομένου

θνητοῦ § 103

Τυνδάρω καὶ Διός § 111; § 178

ῶν § 215; dijelni genitiv: od kojih...; antecedent odnosne zamjenice imena su Τυνδάρω καὶ Διός

ὁ μὲν... ὁ δὲ koordinacija s pomoću (suprotnih) čestica μὲν... δὲ...; § 370.1

διὰ τὸ εἶναι § 428; εἰμί biti; inf. prez. (akt.); poimeničeni infinitiv u prijedložnom izrazu; § 373; suprotno διὰ τὸ φάναι

ἔδοξεν δοκεῖ τινί vrijediti za što (bezlično; za jednog su vjerovali da je otac jer je to bio, a o drugom su govorili da je otac jer je to sam rekao); 3. l. ind. aor. akt.

διὰ τὸ φάναι sc. αὐτόν; § 428; φημί reći, inf. prez. akt.; poimeničeni infinitiv u prijedložnom izrazu, § 373

ἠλέγχθη ἐλέγχω dokazati; 3. l. sg. ind. aor. pas.; kasniji rukopisi donose prihvatljivije čitanje ἐλέχθη: o kojem se govorilo (da je otac) jer je tvrdio (da je otac)

ἦν εἰμί biti; 3. l. sg. impf. (akt.)

ὁ μὲν... ὁ δὲ... koordinacija s pomoću (suprotnih) čestica μὲν... δὲ...; § 370.1

ἀνδρῶν § 149; dijelni genitiv ovisan o κράτιστος

κράτιστος § 202; dio imenskog predikata (uz ἦν)

πάντων § 193; objektni genitiv ovisan o τύραννος

τύραννος § 82; dio imenskog predikata (uz ἦν)

ἐκ τοιούτων δὲ

γενομένη

ἔσχε

τὸ ἰσόθειον κάλλος,

ὃ λαβοῦσα
 καὶ οὐ λαθοῦσα
 ἔσχε·
 πλείστας δὲ
 πλείστοις
 ἐπιθυμίας
 ἔρωτος
 ἐνειργάσατο,
 ἐνὶ δὲ σώματι
 πολλὰ σώματα
 συνήγαγεν
 ἀνδρῶν
 ἐπὶ μεγάλοις
 μέγα φρονούντων,
 ὧν
 οἱ μὲν
 πλούτου
 μεγέθη,
 οἱ δὲ
 εὐγενείας παλαιᾶς
 εὐδοξίαν,
 οἱ δὲ
 ἀλκῆς ἰδίας
 εὐεξίαν,
 οἱ δὲ
 σοφίας ἐπικτήτου
 δύναμιν
 ἔσχον·
 καὶ ἦκον
 ἅπαντες
 ὑπ' ἔρωτός τε φιλονίκου
 φιλοτιμίας τε ἀνικῆτου.

- ἐκ τοιούτων § 424; § 213.2, sc. Τυνδάρω καὶ Διός
 δὲ čestica δέ povezuje rečenicu s prethodnom kao suprotni veznik: a...; § 515
 γενομένη γίγνομαι postati, roditi se; n. sg. ž. r. ptc. aor. (med.)
 ἔσχε ἔχω imati; 3. l. sg. ind. aor. akt.
 τὸ... κάλλος § 153
 ἰσόθεον § 106
 ὃ § 215; uvodi zavisnu odnosnu rečenicu, antecedent je odnosne zamjenice
 κάλλος
 λαβοῦσα λαμβάνω dobiti; n. sg. ž. r. ptc. aor. akt.
 λαθοῦσα λανθάνω kriti; n. sg. ž. r. ptc. aor. akt.; predikatni particip
 § 501: a kad ju je stekla, sigurno nije bila tajna da je ima (veznik
 καί ovdje nije sastavno, nego emfatički upotrijebljen: a ne...); moderni
 se komentator čudi što je Gorgija ovdje, umjesto imperfekta, odabrao
 aorist
 ἔσχε ἔχω imati; 3. l. sg. ind. aor. akt.
 πλείστας δὲ... ἐνὶ δὲ... koordinacija s pomoću čestice δὲ (ima službu sastav-
 nog veznika)
 πλείστας... ἐπιθυμίας ἔρωτος § 202; § 90; § 123
 ἔρωτος subjektivni genitiv: ljubavne želje
 πλείστοις § 202
 ἐνεργάσατο ἐνεργάζομαι τινί τι proizvesti što u komu; 3. l. sg. ind. aor.
 med.
 ἐνὶ σώματι § 224; § 123; dativ sredstva § 414.1
 πολλὰ σώματα... ἀνδρῶν § 196; § 123; § 149
 συνήγαγεν συνάγω okupiti (tj. u Sparti); 3. l. sg. ind. aor. akt.
 ἐπὶ μέγαις § 436; § 196; o velikim stvarima, u pogledu velikih stvari
 μέγα φρονούντων μέγα φρονέω biti hrabar, ohol, samouvjeren; g. pl. m. r.
 ptc. prez. akt.
 ὧν § 215; dijelni genitiv: od kojih...; antecedent odnosne zamjenice je ἀνδρῶν;
 uvodi zavisnu odnosnu rečenicu
 οἱ μὲν... οἱ δὲ... οἱ δὲ... οἱ δὲ... koordinacija s pomoću (suprotnih) čestica μὲν...
 δὲ... δὲ... itd.; § 370.1; zajednički je predikat ἔσχον
 πλούτου μεγέθη § 82; § 153
 εὐγενείας παλαιᾶς § 90; § 103
 εὐδοξίαν § 90
 ἀλκῆς ἰδίας § 90; § 103
 εὐεξίαν § 90
 σοφίας ἐπικτητήτου § 90; § 106
 δύναμιν § 165
 ἔσχον ἔχω imati; 3. l. pl. ind. aor. akt.
 ἦκον ἦκω doći; 3. l. pl. impf. akt.

ἅπαντες § 379

ὕπ' ἔρωτός τε... φιλοτιμίας τε... koordinacija s pomoću (sastavnih) čestica τε... τε...; § 513

ὕπ' ἔρωτός φιλονίκου § 68; § 123; § 437; § 106

φιλοτιμίας ἀνικητού § 90; § 106

ὅστις μὲν οὖν

καὶ δι' ὅτι

καὶ ὅπως

ἀπέπλησε τὸν ἔρωτα

τὴν Ἑλένην λαβών,

οὐ λέξω·

τὸ γὰρ

τοῖς εἰδόσιν

ἃ ἴσασι

λέγειν

πίστιν μὲν ἔχει,

τέρψιν δὲ οὐ φέρει.

ὅστις μὲν... τὸν χρόνον δὲ... koordinacija s pomoću (suprotnih) čestica μὲν... δὲ...

ὅστις § 217; odnosna zamjenica uvodi zavisnu odnosnu rečenicu, u inverziji; glavna je rečenica οὐ λέξω, čiji je (neizrečeni) objekt antecedent odnosne zamjenice

δι' ὅτι § 68; § 428; § 217

ἀπέπλησε ἀποπίμπλημι zadovoljiti; 3. l. sg. ind. aor. akt.

τὸν ἔρωτα § 123

τὴν Ἑλένην § 90

λαβών λαμβάνω uzeti, oteti; n. sg. m. r. ptc. aor. akt.

λέξω λέγω govoriti; 1. l. sg. ind. fut. akt.

τὸ... λέγειν λέγω govoriti; inf. prez. akt.; § 373; § 375

γὰρ čestica najavljuje iznošenje dokaza ili uzroka prethodne tvrdnje: naime...; § 517

τοῖς εἰδόσιν οἶδα znati; d. pl. m. r. ptc. (perf. akt.); § 373, perfekt sa značenjem prezenta, § 317

ἃ § 215; odnosna zamjenica uvodi zavisnu odnosnu rečenicu, ujedno je objekt glagola λέγειν

ἴσασι οἶδα znati; 3. l. pl. ind. (perf. akt.)
 πίστιν μὲν... τέρψιν δὲ... koordinacija s pomoću (suprotnih) čestica μὲν...
 δὲ...
 πίστιν § 165; u retorici, πίστις kao tehnički termin označava uvjerljivost,
 τέρψις ugodu, dva cilja javnog govora
 ἔχει ἔχω imati; 3. l. sg. ind. prez. akt.
 τέρψιν § 165
 φέρει φέρω nositi; 3. l. sg. ind. prez. akt.
 τὸν χρόνον δὲ
 τῷ λόγῳ
 τὸν τότε
 νῦν ὑπερβᾶς
 ἐπὶ τὴν ἀρχὴν
 τοῦ μέλλοντος λόγου
 προβήσομαι,
 καὶ προθήσομαι
 τὰς αἰτίας,
 δι' ἧς
 εἰκὸς ἦν
 γενέσθαι
 τὸν
 τῆς Ἑλένης
 εἰς τὴν Τροίαν
 στόλον.

τὸν χρόνον... τὸν τότε § 82; prilog kao atribut § 375: tadašnje
 τῷ λόγῳ § 82; *iota adscriptum*, § 8; dativ izriče sredstvo
 ὑπερβᾶς ὑπερβαίνω preskočiti; n. sg. m. r. ptc. aor. akt.
 ἐπὶ τὴν ἀρχὴν § 436; § 90
 τοῦ... λόγου § 82; § 375
 μέλλοντος μέλλω bit ću; g. sg. m. r. ptc. prez. μέλλων budući
 προβήσομαι προβαίνω napredovati; 1. l. sg. ind. fut. (med.)
 προθήσομαι προτίθημι med. prikazati; 1. l. sg. ind. fut. med.
 τὰς αἰτίας § 90
 δι' ἧς § 68; § 428; § 215; odnosna zamjenica (u prijedložnom izrazu) uvodi
 zavisnu odnosnu rečenicu; antecedent je αἰτίας

εἰκὸς § 153; εἰκὸς ἐστὶ razumljivo je, shvatljivo je
ἦν εἰμί biti; 3. l. sg. impf. (akt.)
γενέσθαι γίγνομαι postati, doći do čega; inf. aor. (med.)
τὸν... στόλον § 82; § 375
τῆς Ἐλένης § 90
εἰς τὴν Τροίαν § 419; § 90